

hoofdzaak enkelvoudige suikers hebben daarbij een vochtonttrekkend effect op de wond. De bacteriën zwemmen als het ware op het wondvocht en worden door de aanwezigheid van het waterstofperoxide gaandeweg gedood.

Het genezingsresultaat is, zoals medici inmiddels weten, verbluffend.

De moeder van Angelique had met rode oortjes staan luisteren en kreeg opeens een briljant idee. Dochter Angelique had al jaren last van zweetvoeten. Zouden die ook te genezen zijn met honing? Bij zweetvoeten gaat het toch ook om bacteriën die de stank veroorzaken? Vocht in de vorm van zweet moet toch dezelfde reactie met de honing teweeg brengen als het wondvocht van een wond? De moeder van Angelique ging opgetogen naar huis. Ze was vastbesloten haar dochter over te halen aan het experiment mee te werken.

Wie waagt die wint

Nog diezelfde week werden de voeten van Angelique voor het slapen gaan ruimschoots ingesmeerd met honing, afgedekt met een dunne laag verband en omhuld met een plastic zak. Door de verpakking met

plastic werd het weglekken van de onvolprezen honing voorkomen. De volgende dag voelden de voeten plezierig zacht en ontspannen aan.

Dit voorval speelde zich af vlak voor de zomervakantie van 2005 en tot op heden, november 2005, heeft Angelique geen last meer van zweetvoeten. De behandeling is slechts eenmaal uitgevoerd. Of het resultaat bij iedereen zo goed zal uitpakken is onbekend.

Samenvatting

Zweetvocht + huidcellen + warmte geeft een hoge pH en is een voedingsbodem voor bacteriën, die op hun beurt afvalstoffen produceren met de bijbehorende stank.

Wat doet de honing op de voet?

* Door de lage pH (tussen 3 en 5) wordt de hoge pH (meer dan 7) op de voethuid geneutraliseerd.

* Honing doodt de stankveroorzakende bacteriën doordat het zeer langzaam maar doeltreffend waterstofperoxide produceert.

* Honing geeft enkelvoudige suikers af aan de huid en het innerlijk van de voet, wat de voeten een ontspannen gevoel geeft.

bijen

MIJN VROUW IS IMKER

Cor Willems

Renoveren

Het clubgebouw van de Imkervereniging had een onderhoudsbeurt nodig en aangezien ik thuis regelmatig wordt ingezet als M. van Alles leek het mijn vrouw een goed idee mij ook voor deze klus in te huren. De vereniging heeft heel wat leden, dus het beloofde een gezellige boel te worden waarbij iedereen z'n steentje zou bijdragen aan de inderdaad broodnodige opknabbeurt. Echter, na de zeer kritische toetsing door het bestuur op vakmanschap en werklust bleven ten slotte slechts collega's Hanneke, Paul, mijn vrouw en ik (wat ik als een hele eer beschouwde!) over. O.K., je kunt dan wel geinig met bijen omgaan, maar aan het opknappen van het hoofdgebouw van deze actieve club worden blijkbaar heel wat hogere eisen gesteld! De een na de andere boom werd door dit vrolijk fluitende kwartet geëlimineerd zodat het oerwoud voor de hut veranderde in een 'tra' (een open plek in het bos: 2 horizontaal) terwijl er niet zuinig werd omgesprongen met schuurpapier en verf. Het werk ooit door onze voorgangers verricht, voldeed niet meer aan de huidige 'normen en waarden', zodat dit elite-team 'haar verantwoordelijkheid nam' (vrij naar J.P.B.) en o.a. de triplexplaten met kracht en veel gekreun

van het plafond werden getrokken en hierna niet alleen wij, maar ook de nu zichtbare binten een kleurtje kregen. Het waren zeer warme zomerdagen, dus waren we blij verrast toen we op de vliering een hele doos met blikjes frisdrank aantroffen! Dat de oxidatie in de twintig jaar dat deze godendrankjes op onze ontdekking hadden liggen wachten danig had huisgehouden mocht de pret niet drukken. Ook de bij de snackbar ingekochte diners mochten er wezen. Honger maakt rauwe bonen Zoet / dorst maakt oude blikjes Spa! Bijna had ik deze onderneming niet overleefd toen de ladder waarop ik stond tijdens het inspecteren van het dakbeschoot omviel en ik rakelings met mijn hoofd langs de 4-zits buitenbank scheerde. Gelukkig kwam ik er met enkele botbreuken, 'n schouderfractuur, een afgescheurd oor, drie gebroken tanden, twee gekneusde vingers, 'n gebroken neus en een lichte shock vanaf. De ziekenhuisrekening kon ik direct bij mijn vrouw verzilveren omdat zij toevallig de penningmeester van deze enthousiaste vereniging is. En zo kon ik vrede hebben met deze voor mij minder geslaagde afloop van dit project, want een doodsmak is leuk, maar het moet wèl wat opleveren!